பகுதி: நான்கு
ஈழ யுத்தம் - 1

களம் பல கண்ட யாழ் கோட்டை

நீலவண்ணன்

யாழ் கோட்டை முற்றுகையை முறியடிப்பதற்காக சிறீலங்கா இராணுவம், விமானப்படை, கடற்படை ஆகிய முப்படைகளும் சேர்ந்து கூட்டாகத் தம் முழுப்பலத்தையும் பிரயோகித்தன. தினமும் யாழ்ப்பாண நகரத்தின் மேல் பறந்த விமானங்கள் ஓய்வு ஒழிச்சலின்றிக் குண்டுமாரி பொழிந்தன. புலிகளின் காவலரண்களைத் தகர்த்தெறிவதற்காக தம் முழுப்பலத்தையும் பிரயோகித்தன. ஆயிரக்கணக்கான தொன் குண்டுகள் இம் முயற்சியில் பயன்படுத்தப்பட்டன. புலிகளின் காவலரண்களை இவற்றினால் எதிர்பார்த்தளவு சேதப்படுத்த முடியவில்லை. கட்டிடங்கள் சிதைந்தன. யாழ்ப்பாணம் இக் குண்டு வீச்சுகளினால் முற்றாக நாசமாகியது. எந்த ஒரு கட்டிடமும் எஞ்சவில்லை அனைத்தும் தகர்ந்து போயின. குருநகர், பாசையூர், மெயின் றோட் பகுதிகள் முற்றாகப் பாதிக்கப்பட்டன. குருநகரில் எந்த ஒரு கட்டடமும் எஞ்சவில்லை. நகரத்திலிருந்து அரசடி வீதி வரையிலான பகுதிகள் அதிகம் குண்டு வீச்சுக்களுக்குள்ளாகின. ஏராளமான வீடுகள், பாடசாலைகள், சந்தைகள், தியேட்டர்கள், கோயில்கள், மசூதிகள், வைத்தியசாலைகள் எதுவும் இக்குண்டு வீச்சுகளுக்குத தப்பவில்லை. சகடை என அழைக்கப்பட்டவை12 விமானம் வீசிய குண்டுகள் பாரிய கட்டடச் சேதத்தைத் தோற்றுவித்தன. அவ்ரோ விமானங்கள் வீசிய பீப்பாக்குண்டுகள், பொம்மர்கள் வீசிய குண்டுகள், ஹெலிமூலம் நிகழ்த்திய றொக்கட் தாக்குதல்களால் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் உயிரிழந்தனர். வீடு வாசல்களை இழந்து அனாதைகளாகினர். அவயவங்களை இழந்தனர்.

விமானக்குண்டு வீச்சுக்கள் பலவாறிருந்தன. நேபாம் குண்டுகளை ஒத்த குண்டுகளும், எரிகுண்டுகளும் கண்மூடித்தனமாக வீசப்பட்டன. ஒரு கட்டடத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் பல பகுதிகள் மீதும் மலக் குண்டுகள் வீசப்பட்டன. தம் சார்பான தினசரிப் பத்திரிகைகளையும் விமானங்களிலிருந்து அவர்கள் கட்டுக்கட்டாக வீசினர். இறுதி நேரத்தில் பொம்மர்களிலிருந்து றொக்கட் தாக்குதல்கள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. வீதிகளில் சென்று கொண்டிருந்த எதுவுமறியா அப்பாவி மக்கள் பலர் பலியாக நேர்ந்தது. விமானக்குண்டு வீச்சினால் நிகழ்ந்த பரிதாபகரமான துயர மரணங்கள் சிலகுறிப்பிடத்தக்கன.

கொக்குவிலில் விமானங்கள் நிகழ்த்திய குண்டு வீச்சினால் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஏழு பேர் பலியாகினர் அவர்களது அனைத்து சடலங்களும் ஒரே குழியில் இடப்பட்ட போது அக்கிராமமே அழுதது. ஒரே நேரத்தில் பத்து வானூர்திகள் வரையில் குண்டுகளை வீசியிருக்கின்றன. அக் குண்டு வீச்சினால் அம்பலவாணர் வீதியில் இருவர் உடல்கள் சிதறிப்பலியாகினர். யாழ் புகையிரதச் சந்தியில் குண்டுவீச்சினால் எட்டுப்பேர் உயிரிழந்தனர். கிளிநொச்சிக் குடியேற்ற உத்தியோகத்தர் இ. சதாசிவம் இக்குண்டு வீச்சில் மரணமடைந்தார். யாழ் இந்துக்கல்லூரிக்கு அருகில் நடந்த குண்டுவீச்சில் நிலவளவையாளர் திருஞானசம்பந்தர் பலியாக நேர்ந்தது. அரசடி வீதியில் நிகழ்ந்த றொக்கட் தாக்குதலில் பொன்னுத்துரை வத்சலா என்ற இளம் பெண்ணும், ஆறுமுகம் பரமேஸ்வரன் என்ற வங்கியாளரும் அவலமாகச் செத்தனர். நீராவியடியில் நிகழ்ந்த சகடைக் குண்டுவீச்சில் கோ. இராசப்பு என்ற தந்தையும் கனடாவிற்கு மறுநாள் மணமகளாகப் பயணப்படவிருந்த பெண் இ.சித்திராவும் அநியாயமாக இறந்தனர்.

விமானக் குண்டுவீச்சுக்களினால் கோட்டைச் சுற்றாடலில் மட்டுமன்றி வெளியிடங்களிலும் பல பாடசாலைக் கட்டடங்கள் அழிந்தன.யாழ் மத்திய கல்லூரியின் பல கட்டிடங்கள் சிதைந்து போயின வேம்படி மகளிர் கல்லூரி, சென்பற்றிக்ஸ் கல்லூரி, சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரி என்பன பாதிப்புற்றன. யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரியில் சில பகுதிகள் தரை மட்டமாகின. இந்துக்கல்லூரியின் ஒரு பகுதி சிதைந்து போனது. யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலையின் பல கட்டிங்கள் பாதிக்கப்பட்டன. தேசிய சேமிப்பு வங்கியும் மக்கள் வங்கியின் பிரதான அலுவலகமும் தரைமட்டமாகின. யாழ்ப்பாண மாநகரசபைக் கட்டிடங்கள் பல் குண்டுவீச்சினால் சிதைந்துபோயின. வெலிங்டன், வின்ஸர், லிடோ, சாந்தி, ஹரன் ஆகிய தியேட்டர்கள் முற்றாக எரிந்து அழிந்தன. யாழ் ஆயர் இல்லம், ஆசனக் கோயில் என்பன குண்டுவீச்சினால் பலத்த சேதங்களுக்குள்ளாகின. பிலிப் நேசிங்ஹோம் முற்றாகத் தகர்ந்தது. ஆயிரக்கணக்கான வீடுகள் தரைமட்டமாகின. தொடர்ந்து நிகழ்ந்த குண்டு வீச்சுக்களின் அதிர்வினால் வெடிப்படையாத வீடுகள் எதுவும் யாழ்ப்பாணத்தில் இன்றில்லை.

தமிழ்ப் பகுதிகளில் யுத்தம் நிகழ்ந்து வரும் வேளையில் பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர் சிறில் ரணதுங்கா, "அரசின் கட்டுப்பாட்டில் விமானப் படைகள் இல்லை" என அறிவித்தார். மூர்க்கத்தனமான விமானக் குண்டுவீச்சினைக் கட்டுப்படுத்துமாறும் நிறுத்துமாறும் வெளிநாட்டுத் தாபனங்கள் கோரியபோது அவ்வாறான பதில் அவரால் அளிக்கப்பட்டது. யுத்த நிறுத்தத்தை உடன் கைக்கொள்ளுமாறு கேட்ட போது பாதுகாப்பு அமைச்சர் ரஞ்சன் விஜயரத்ன "கடைசிப் புலியைப் பிடிக்கும் வரை போர் நடக்கும்" என்றார். இராணுவத் தீர்வை விடுத்துப் புலிகளுடன் பேச்சுவார்த்தைகளை ஆரம்பியுங்கள் என்ற போது, "ஆயுதங்களைக் கைவிட்டால் தான் புலிகளுடன் பேச்சு" என்றும், "கோட்டை முற்றுகையைப் புலிகள் கைவிட்டால் புலிகளுடன் பேசத் தயார்" என்றும் அறிவித்தார். இத்தனைக்கும் விடுதலைப் புலிகள் "சுயநிர்ணய உரிமை, அரசியல் அதிகாரம் உடைய மாநிலசுயாட்சியை மட்டுமே இனிப் பரிசோதிக்க முடியும் என்றும், மாகாணநிர்வாகத்தை ஏற்க முடியாது" என்றும் அறிவித்தனர்.

இவற்றிடையே யாழ் கோட்டை முற்றுகையும் கோட்டையைக் கைப்பற்றுவதற்கான முயற்சிகளும் கோட்டை முற்றுகையிலிருந்து விடுவிப்பதற்கான முயற்சிகளும் இருசாரராராலும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. யாழ் கோட்டைக்குள் சிக்கியுள்ள இராணுவத்தினருக்கும், அதற்குள் புகுந்து கொண்ட நூறு பொலிசாருக்கும் உணவு பெரும் பிரச்சனையாக மாறியது, புலிகளின் பசிலன் 2000 குண்டின் தாக்குதலும் ஏனைய ஏவுகணைகளின் தாக்குலும் ஏற்படுத்திய மரணங்களும் காயமடைந்தோரும் பெரும் பிரச்சனையாக உருவெடுத்தன. பயம், பீதி, போதிய உணவின்மை, போதிய ஆயுதங்களின்மை, மருந்துகளின்மை ,உறக்கமின்மை கோட்டைக்குள் அகப்பட்டவர்களை வலுவிழக்கச் செய்து வந்தன. அவர்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொதிகளை விமானங்களிலிருந்து போடுவதற்கு சிறீலங்கா அரசு முயன்றது. வானத்திலிருந்து குறிப்பிட்ட உயரத்திற்கு அப்பாலிருந்து இப் பொதிகளைப் போடவேண்டியிருந்தது. புலிகளின் கலிபர் தாக்குதலுக்குள்ளாகாத உயரத்தில் நின்றபடி பறந்தபடி உணவுப் பொதிகளையும் மருந்துப்பொதிகைகளையும் சிலவேளைகளில் சன்னப் பொதிகளையும் போட நேர்ந்தது. போடப்படுகின்ற பொதிகளில் சில் கோட்டைக்குள் விழுந்தன. தொலைத்தொடர்புக் கோபுரத்தின் உதவியுடன் இறுதி நாட்களில் விமானங்கள் உணவுப் பொதிகளை இலக்காக இட்டன. ஆனால் அதனைப் புரிந்து கொண்ட புலிகளின் தாக்குதலால் அத் தொலைத்தொடர்புக் கோபுரம் முற்றாகச் சரிந்து விழுந்தது. அதன் பின்னர் கோட்டைக்குள் உணவுப் பொதிகளை இடுவது சிரமமானதாக மாறியது. உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. சிலகாலம் வெறும் சோறும் உப்பும்தான் அங்கிருந்தோருக்கு உணவாகக் கிடைத்தன. கோட்டைக்குள் புகுந்த 75 தமிழ்ப் பொலிசாரும் 25 முஸ்லீம் பொலிசாரும் சிறீலங்கா இராணுவத்தினரால் பணிக்கப்பட்ட வேலைகளைச் செய்யவேண்டியவர்களாயினர். இப்பொலிசாரே பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் காவலரண்களில் காவலுக்கு நிறுத்தப்பட்டனர்.

தமிழ்ப்பொலிசார் மீது இராணுவத்தினருக்கு நம்பிக்கையற்ற நிலை இருந்தது. இவர்கள் இருவர் சந்தித்து நீண்டநேரம் கதைத்தால் போதும், இவர்களைப் பிரித்து வெவ்வேறு பகுதிகளில் உள்ள காவலரண்களுக்கு மாற்றிவிடுவார்கள். பல நாட்கள் பொலிசாரைக் காவலரண்களில் விடும்போது அவர்கள் அரண்களில் கடமை நேரத்தில் நித்திரை செய்வதும் உண்டு இது இராணுவத்தினருக்குத் தெரிய வந்தால் தண்டனை வழங்கப்பட்டு மேலும் பல நாட்கள் தொடர்ந்து காவலரண்களில் நிறுத்தப்படுவார்கள் மிகவுயர்ந்த தண்டனையாக கோட்டை மதிலின் மேல் ஏறி நிற்கும்படி பணிக்கப்படுவார்கள். இப்படி ஏறி நின்ற பொலிஸ்காரர் புலிகளின் சினைப்பர் தாக்குதலில் கொல்லப்பட்டனர். கொல்லப்படும் பொலிஸ், இராணுவத்தினரின் உடல்களை முகாமின் ஒதுக்குப்புறங்களில் புதைப்பார்கள். சிறு காயம் அடைந்தவர்களுக்கு மட்டும் இங்கு மருத்துவ சிகிச்சையளிக்க வசதியிருந்தது.

போர் மூண்ட காலத்தில் கோட்டையின் உள்ளே தமிழ்ப் பொலிசாரால் ஓரளவு சுதந்திரமாக நடமாட முடிந்தது. ஆனால் முகாம் மீது புலிகள் மேற்கொண்ட பசிலன் 2000 ஷெல் தாக்குதல்களைத் தொடர்ந்து இராணுவத்தினர் நிலை தடுமாறி பதுங்கு குழிகளில் கூடியளவு நேரத்தைக் கழித்தனர். காவல் அரண்களில் இருப்பவர்களும் அந்தந்த இடங்களிலே பல நாட்கள் நிலை கொண்டனர். மலம் கழிப்பதற்காக மட்டும் அரண்களைவிட்டுக் கீழே இறங்குவர். இதனால் இவர்கள் குளிப்பதற்கோ ஓய்வெடுப்பதற்கோ நேரம் கிடைக்கவில்லை.

புலிகளின் தாக்குதலால் கட்டடங்கள் உடையும் சமயங்களில் கட்டடக்கூரைப் பகுதி மரங்களை இராணுவத்தினர் சேகரித்துத் தமது பதுங்குகுழிகளைப் பலப்படுத்துவார்கள். விமானப்படையின் அவ்ரோ வீசும் பீப்பாய் குண்டுகள் ஓரிரு தடவைகள் கோட்டை முகாமிற்குள்ளும் விழுந்தன. ஒருநாள் உள்ளே விழுந்த குண்டினால் இரு இராணுவத்தினரும் ஒரு பொலிசாரும் கொல்லப்பட்டனர். மீண்டும் ஒருநாள் பீப்பாய் குண்டு விழுந்து வெடித்ததில் ஒரு இராணுவ வீரர் கொல்லப்பட்டார். இச்சந்தர்ப்பங்களில் ஏனைய இராணுவத்தினர் விமானப்படை மீது கோபம் அடைந்தனர். புலிகள் கோட்டைமீது தாக்குதலைத் தீவிரப்படுத்தியபோது பலாலி முகாமிலிருந்து கோட்டைப் பகுதி நோக்கி மேற்கொள்ளப்பட்ட ஷெல் குண்டுகள் கோட்டையின் உள்ளும் விழுந்து வெடித்ததால் இரு இராணுவ வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். பலர் காயமடைந்தனர். இதனால் சினம் கொண்ட இராணுவத்தினர் தகாத வார்த்தைகளால் பலாலி இராணுவத்தினரையும் கோட்டை உயர் இராணுவ அதிகாரிகளையும் தூஷித்தனர்.

முற்றுகையின் இறுதிக் காலங்களில் கோட்டை முகாமில் துப்பாக்கி ரவைகள் ஓரளவு இருந்தபோதிலும் ஷெல் குண்டுகள் தீர்ந்துவிட்டன. 5 அல்லது 6 ஷெல்களை மட்டுமே அவசரதேவைக்காக வைத்திருந்தனர். போதிய உணவின்மையால் சில வேளைகளில் 4 அல்லது 5 நாட்கள் உணவு எதுவுமின்றி இராணுவத்தினரும் பொலிசாரும் இருந்தனர். உள்ளே விழும் உணவுப் பொதிகளில் உள்ள விசேட உணவு வகைகள் உயர் இராணுவ அதிகாரிகளால் எடுக்கப்பட்டன.

(தொடரும்)